

Uloga vaspitača u korišćenju dečijih igračaka

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 13 | Nivo: Učiteljski Fakultet

У В О Д

Васпитно - образовни рад у предшколским установама темељи се на правилнику о основама програма предшколског васпитања и образовања. А овај програм се темељи на хуманистичком схватању природе детета и његовог физичког и духовног развоја.

Помоћ, подршка и усмеравање од стране одраслих (васпитача, родитеља) у основама програма се одређује пре свега у прилагођавању садржаја дечијим могућностима, уклањању препрека дечијим активностима, охрабривању и вођењу детета у његовим самоактивностима.

Позив васпитача је леп и хуман, а истовремено и врло тежак и одговоран. Овако је Макаренко говорио о позиву васпитача : " То је најтежи рад, можда најодговорнији. Нико није тако наносио штету.... као рђав васпитач." Он заузима веома важно место у васпитно - образовном процесу, што повлачи читав низ улога које треба да идпуни. Зато је потребно да васпитач поседује све квалитете карактерне и одговорне личности, да је хуман, ведрог духа, да има смисла за хумор, да је толерантан, да креативан, да има широк спектар знања и опште културе ... и пре свега да негује љубав према деци и послу који обавља.

Водећа активност у предшколском узрасту је игра. Игра представља специфичан облик учења. Она јесте слободна, али не значи да треба децу препустити себи. Деци је потребан васпитач као саиграч, занимљив, ведар, који помаже деци да испоље самосталност; да артикулишу своје потребе и усмере радозналост заједно са децом, тражи и креира материјале за игру; траже да се открију нови аспекти игре и играчака. Он постаје чувар аутентичности игре, чувар дечијих радова, који не присиљава децу и не прекида их.

Материјални ослонац у игри јесте играчка која својим особинама битно утиче на ток игре и садржај. Она је нужни пратилац игре и веома је битно одабрати праву играчку, понудити је на прави начин и показати како се користи, а да се при том не наруше карактеристике играчке.

О игри

2.1. Шта је игра ?

Игра представља основни облик активности детета. Она је деци потреба и највећа радост. Игра нема надокнаду, незамењива је као средство за развој детета. У васпитању и образовању има огромно значење. Основ је за свестрани развој детета. Више од свих других чинилаца осигурава јединство између различитог интелектуалног, емоционалног, социјалног и другог развоја деце. Игра је прва школа живота.

2.2. Настанак игре

Игра постоји од кад постоји и људско друштво. Стара је колико и власница уопште. Бројна археолошка налазишта показала су да се почетици игре губе у праисторијској прошлости.

Општи развој друштва, друштвено - историјски услови најчешће су диктирали начин играња деце, врсте игара и играчака. Пажља јој је указивана у зависности од економских услова, нивоа културе и схватања игре као животне потребе.

Кроз историју многи филозофи и педагози у својим делима су говорили о значају игре на дечији развој.

Овако су говорили неки од њих:

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com